

Universitätsbibliothek Wuppertal

Epistolæ obscurorum virorum

cvm inlvstrantibvs adversariisqve scriptis

Textvs

Hutten, Ulrich von

Lipsiæ, 1864

4. Magister Ioannes Cantrifusoris

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-976](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-976)

velletis mihi semel scribere unum dictamen, tunc ego volo huic poetę et aliis ostendere, et volo gloriari quod estis amicus meus, et estis bene melior poeta quam ille. Et præcipue scribite mihi quid facit dominus Ioannes Pfefferkorn, an adhuc habet inimicitiam cum doctore Reuchlin, et an vos adhuc defenditis eum sicut fecistis, et mittite mihi unam novitam. Valete in Christo.

4.

Magister Ioannes Cantrifusoris

Magistro Ortyvino Gratio

Salutem cordialem. Venerabilis domine magister, quoniamquidem sepe¹⁰ tractavimus tales levitates ad invicem, et quia non est cura vobis si aliquis dixerit vobis unam fantasiam sicut ego nunc intendo, propterea non timui quod tollatis in malam partem quod scribam vobis nunc unam cavillationem, quia vos etiam facitis taliter. Et vos ridebitis, ego scio, quia est mirabile factum. Fuit hic nuper quidam de ordine prædicatorum, et fuit satis pro-¹⁵ fundus in Theologia, et fuit speculativus, et habuit etiam multos fautores. Ipse vocatur dominus Georgius; et primum fuit Hallis, deinde venit huc, et prædicavit bene per dimidium annum, in sermone suo reprehendens omnes homines, etiam principem et suos vasallos. Sed in collatione fuit²⁰ socialis et lætę mentis, et bibit cum sociis ad dimidios et ad totos; sed semper quando de sero bibit nobiscum, tunc de mane prædicavit de nobis, dicens: 'Ita sedent magistri in hac universitate cum suis sociis per totam noctem bibentes, ludentes, et tractantes levitatem; et ipsi deberent eos de talibus emendare, tunc ipsi incipiunt'. et sepe fecit mihi verecundiam. Et fui iratus super eum, et cogitavi quomodo possem me vindicare; et²⁵ non potui imaginare quomodo facerem. Et semel dixit mihi unus, quomodo de nocte iret ille prædicator ad unam mulierem, et supponeret eam, et dormiret cum ea. Et ego audiens talia, semel accepi aliquos socios qui stant in Collegio, et circa horam decimam ivimus ad illam domum, et per vim intravimus; tunc ille monachus volens fugere, non habuit tempus ut³⁰ tolleretur vestimenta sua, et saltavit nudus ex fenestra, et ego risi ita quod statim perminxissem me, et clamavi: 'Domine prædicator, tollatis pontificalia vestra', et socii exterius proiecerunt eum in merdam et in aquam; sed ego compescui eos, et dixi quod haberent discretionem; verumtamen adiuvimus eos quod omnes supposuimus illam mulierem; et ita vindicavi me de illo³⁵ monacho, et postea id non amplius prædicavit de me. Sed non debetis

³ dominus] D. 1...3. ² et omis. 2.

⁶ M. 1...3. ⁹ M. 1...3. ¹¹ . Et 1...3. ¹⁷ . Et 1...3. ²⁰ . Sed 1...3. ²³ . Et 1...3. ²⁵ . Et non 1...3. ³³ . Sed 1...3. ³⁴ : verūtāmē 1...3.

aliis dicere, propterea quod fratres predicatorum nunc sunt pro vobis contra doctorem Reuchlin, et defendunt ecclesiam et fidem catholicam contra illos poetas seculares: ego vellem quod iste monachus fuisset de alio ordine, quia ille ordo est valde mirificus inter omnes. Vos etiam debetis mihi aliquid risibile significare, et non irascimini mihi. Valete. Ex Wittenberg.

5.

Ioannes Strausfederius

Ortvino Gratio

Salutem maximam et multas bonas noctes sicut sunt stellę in cęlo, et
 10 pisces in mari. Et debetis scire quod ego sum sanus, et etiam mater mea.
 Et vellem libenter etiam taliter audire de vobis, quia ego cogito cottidie
 ad minus semel de vestra dominatione. Sed cum licentia audite unum
 magnum miraculum, quod fecit hic unus nobilista: diabolus confundat eum
 in ęternum: quia scandalizavit dominum magistrum nostrum Petrum Meyer
 15 in mensa, ubi fuerunt multi domini et nobilistę, et non habuit unam guttam
 verecundię, sed fuit ita pretensus quod ego miror. Ipse dixit: 'Ecce doctor
 Ioannes Reuchlin est doctior quam vos', et dedit ei unum knipp. Tunc
 magister noster Petrus dixit: 'Ego mitterem solvere collum meum an hoc
 est verum. Sancta Maria, doctor Reuchlin est in theologia sicut unus
 20 puer, et unus puer plus scit in theologia quam doctor Reuchlin; Sancta
 Maria, credatis mihi, quia ego habeo experientiam: tamen ipse nihil scit
 in libris Sententiarum; Sancta Maria, ista materia est subtilis, et homines
 non possunt ita capere sicut grammaticam et poetriam. Ego vellem etiam
 bene poeta esse, et scirem etiam componere metra, quia audiui in Lyptzick
 25 Sulpitium de quantitatibus syllabarum. Sed quid est? Ipse deberet mihi
 proponere unam questionem in theologia, et deberet arguere pro et contra'.
 Et ipse probavit per multas rationes, quod nemo scit perfecte theologiam,
 nisi per spiritum sanctum. Et spiritussanctus infundit illam artem. Et
 poetria est cibus diaboli, sicut dicit Hieronymus in suo epistolari. Tunc
 30 ille bufo dixit quod non est verum, et quod doctor Reuchlin etiam habet
 spiritumsanctum, et quod est sufficiens in theologia, quia composuit unum
 librum satis theologicalem, et nescio quomodo vocatur, et nominavit magi-
 strum nostrum Petrum unam bestiam. Et dixit quod magister noster
 Hochstratus est frater casearius. Et commensales riserunt. Sed ego dixi
 35 quod est scandalum, quod unus simplex socius debet esse ita irreverentialis
 coram uno magistro nostro. Et doctor Petrus fuit ita iratus, quod surrexit

⁷ Strausfederius 2. ¹⁷ knip. 2. ²⁰ . Sancta 1...3. ²¹ . Tamen 1...3.
²² . Sancta 1...3. ²⁸ spm̄sanctū. 2.